Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

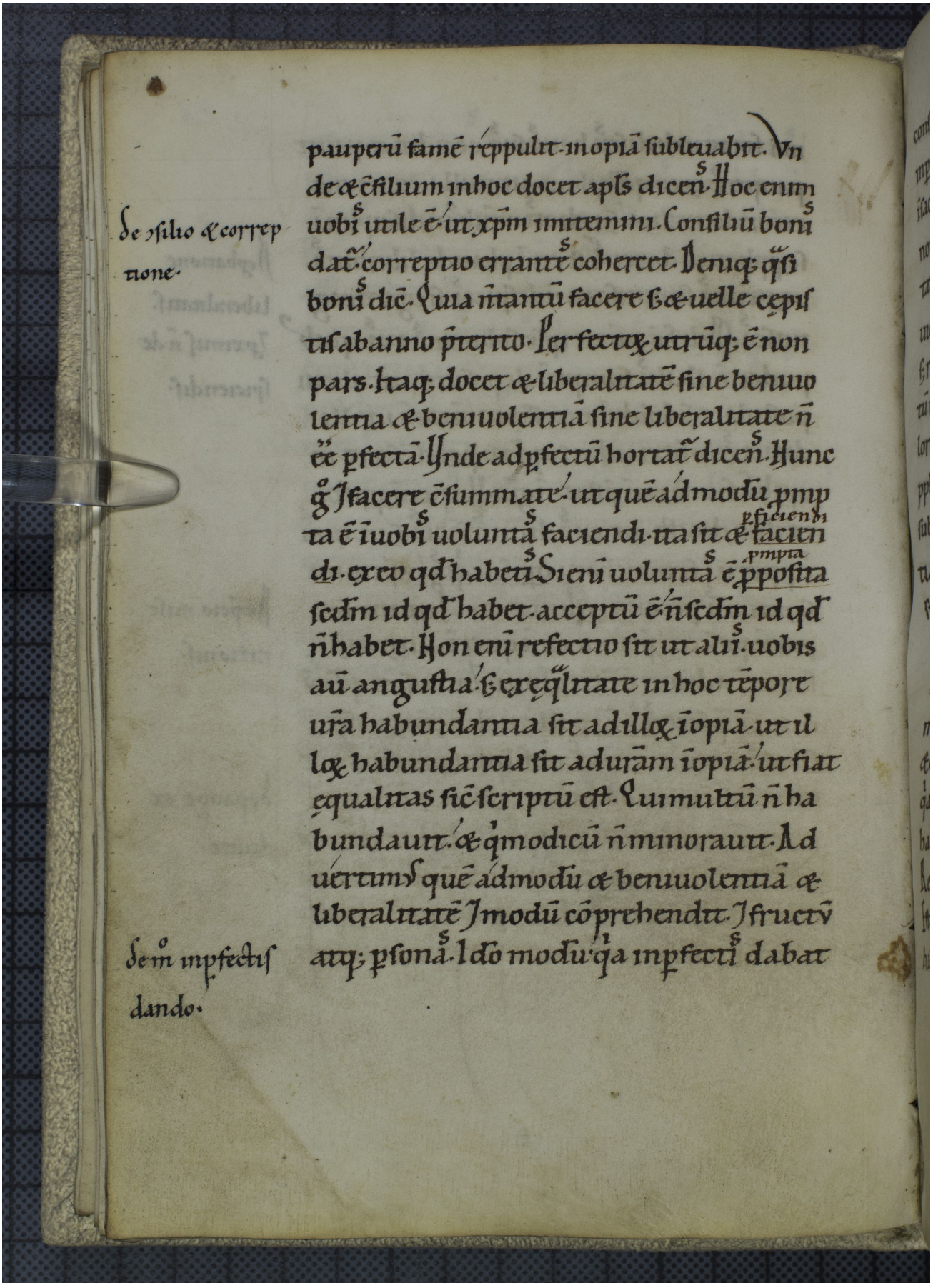

pauperū famē reppulit. inopiā subleuabit. Vn
de & cōsilium in hoc docet apls dicens. Hoc enim
uobis utile ē ut xpm imitemini. Consiliū bonis
datur. correptio errantes cohercet. Deniq; quasi
bonis dicit. Quia nō tantū facere s; & uelle cepis
tis ab anno pterito. Perfectoꝝ utrūq; ē non
pars. Itaq; docet & liberalitatē sine beniuo
lentia & beniuolentiā sine liberalitate nō
ēē pfectā. Unde ad pfectū hortatur dicens. Hunc
ḡ I facere cōsummate. ut quē admodū pmp
ta ē ī uobis uoluntas faciendi. ita sit & facien
di. ex eo qd habetis. Si enī uoluntas ē pposita
scdm id qd habet. acceptū ē nō scdm id qd
nō habet. Non enī refectio sit ut alii. uobis
aū angustia. s; ex eqlitate in hoc tēpore
ura habundantia sit ad illoꝝ īopiā. ut il
loꝝ habundantia sit ad urām īopiā. ut fiat
equalitas sic scriptū est. Qui multū nō ha
bundauit. & qi modicū nō minorauit. Ad
uertimus quē admodū & beniuolentiā &
liberalitatē I modū cōprehendit. I fructū
atq; psonas. Idō modū qa inpfectis dabat

De cōsilio & correptione.

De mō inpfectis dando.